

Debat: Østergaards "vom Hörensagen"

Bragt i Berlingske 6. november 2013, 1. sektion, side 26

Af Ralf Hemmingsen og Lykke Friis Hhv. rektor og prorektor for uddannelse, Københavns Universitet

Onsdag 30. oktober kunne man læse i Berlingske, at universiteterne skal have en overhaling. Ifølge uddannelsesminister Morten Østergaard (R) oplever studerende og aftagere nemlig et »vigende kvalitetsniveau«, og universiteterne er inde i en »negativ spiral«. Ministerens barske ordvalg kan få én til at tro, at bl. a. KU er i reformtørke. Men vi er i fuldt sving med at sikre, at de studerende bliver hurtigere færdige - uden at det går ud over kvaliteten og studiemiljøet.

Samtidig med, at vi videreudvikler universitetets kvalitetssikringssystem og styrker undervisernes pædagogiske evner. Vi er også ved at lægge sidste hånd på en ny studie-og erhvervsvejledningsstrategi, udvikle nye talentprogrammer og fremme iværksætterier.

Alt sammen sker i samarbejde med nogle af verdens bedste universiteter - fra Berkeley til Oxford. Heldigvis er det hårde arbejde ikke forgæves. Tag den anerkendte rankingliste »QS«, hvor KU i dag er Nordens bedste universitet. I det lys er det svært at forklare KUs dygtige forskere, undervisere og administratorer, at de nu skal underkastes et »totaleftersyn«.

På spørgsmålet om, hvorfra ministeren ved, at kvaliteten falder, udtalte han, at »det jo ikke som sådan er noget, vi har dokumentation for«. Men kære minister: Universiteterne lever i en verden, hvor man baserer handlinger på fakta og ikke på »vom Hörensagen«. Og hvordan kan det være, at ministeriets egen institution, der skal sikre kvaliteten i uddannelserne (ACE), ikke har råbt vagt i gevær?

På KU stiller vi gerne op til saglige analyser af, hvordan vore uddannelser kan blive endnu bedre. Men vi håber også, at ministeren er villig til at se indad. Hvorfor har vi f. eks. stadig et såkaldt ECTS-loft på universiteterne, så talentfulde studerende ikke kan tage flere og mere krævende eksaminer og lære flere fremmedsprog? Hvorfor afsætter ministeren ikke midler til talentprogrammer fremfor at gå ud fra, at vi kan tage pengene fra den almindelige uddannelse, uden at det går ud over kvaliteten? Og hvor klogt er det at skære to procent af taxametrene år for år? Kort sagt: Vi er klar til en fordomsfri diskussion, hvis ministeren også er villig til at tage sin egen medicin.

Én ting vil vi dog gerne advare imod, nemlig at universiteterne skal belønnes for, om de studerende kommer i job. Det vil gøre det umuligt at styre universiteternes økonomi. Tænk blot på de økonomiske konsekvenser, en finanskrisen eller et krak i medicinalverdenen ville få for polit- og farmaceutstudiet. Universiteterne skal uddanne kandidater til et jobmarked i konstant forandring. Hvor svært det er at spå om fremtiden, har vi gennem tiderne fået rig anskuelighedsundervisning i. Det er f. eks. ikke mange år siden, at man i diverse aviser kunne læse, at der ikke længere var behov for kandidater, der beherskede arabisk og sågar kinesisk.